

استعمار و رشد جمعیت انگلیس

۲۶ مرداد ۱۴۰۲ ساعت ۱۲:۱۸

رشد جمعیت شهرهای انگلیس، به طور عمده ناشی از مهاجرت ماجراجویان دریایی و سوداگران برده و تجار ماوراء بحار بود که اکنون انگلستان را کانونی نوین برای تکاپوی خویش می‌یافتند.

استعمارگری، علاوه بر آن که بر وضعیت سیاسی و اقتصادی استعمارگران تأثیراتی را به دنبال داشت، از نظر اجتماعی و بافت جمعیتی نیز منجر به تغییراتی شد. نمونه این تغییرات را می‌توان در برخی از شهرهای مهم انگلیس مشاهده کرد. «پژوهشگران جمعیت انگلستان را در سده چهاردهم میلادی حدود دو میلیون نفر تخمین می‌زنند که در اواخر سده شانزدهم، به همراه جمعیت منطقه ولز، به ۷/۴ میلیون نفر رسید. در این میان، در آغاز سلطنت الیزابت لندن کمتر از ۹۰ هزار نفر جمعیت داشت که در پایان سلطنت او به ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار نفر رسید. این افزایش جمعیت لندن و نیز بریستول که در آن زمان دومین بندر مهم انگلیس به شمار می‌رفت، به طور عمده ناشی از مهاجرت ماجراجویان دریایی و سوداگران برده و تجار ماوراء بحار بود که اکنون انگلستان را کانونی نوین برای تکاپوی خویش می‌یافتند. لندن عصر شکسپیر، شهری بود به شدت طبقاتی؛ در یکسو جمعیتی اندک از اشراف زمیندار و تجار و صرافان ثروتمند که در غرب شهر می‌زیستند و در سوی دیگر انبوهی از فقرای شهری که در شرق مأوا داشتند. غرب لندن زیبا و آراسته بود و در شرق لندن، به تعبیر فرنان برودل مورخ فرانسوی مکتب آنال، "فقر حرکت می‌کرد." برودل می‌افزاید: "درام لندن - جرم جنایات عفن آن، دنیای زیرزمینی‌اش، حیات زیستی دشوارش - را می‌توان به درستی از این چشم انداز حقیر فقرا دریافت و در این میانه، رود تیمز قرار داشت که تنها لنگرگاه آن به کمپانی هند شرقی تعلق داشت.»

منبع: عبدالله شهبازی، زرسالاران یهودی و پارسی استعمار بریتانیا و ایران، جلد ۱، تهران، موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، ۱۳۷۷، ص ۶۴

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۲۸۴-استعمار-رشد-جمعیت-انگلیس>